

Skarżąca, będąca uprawnionym podmiotem eksploatującym stację paliw, który zawarł umowę o dostawę z REPSOL CPP, twierdzi, że od dnia 19 listopada 2007 r., to jest od dnia otrzymania informacji od niezależnego kontrolera o włączeniu jej do aneksu I zobowiązań podjętych przez REPSOL CPP, zaskarżona decyzja dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie.

Na poparcie swojej skargi skarżąca zarzuca Komisji po pierwsze naruszenie art. 9 rozporządzenia nr 1/2003. W szczególności skarżąca twierdzi, że chociaż Komisja wiedziała o poprawnej wykładni przepisów w dziedzinie konkurencji dotyczących ograniczeń czasowych, przyjęła ona zobowiązania zaproponowane przez REPSOL CPP, naruszając i wychodząc poza zakres art. 9 rozporządzenia nr 1/2003. Ponadto skarżąca twierdzi w tym względzie, że zaskarżona decyzja narusza art. 9 rozporządzenia nr 1/2003 oraz zasadę proporcjonalności, zważywszy że zobowiązania przyjęte przez Komisję nie rozwiewają skutecznie jej obaw.

Po drugie skarżąca podnosi naruszenie zasady, w myśl której podmiot prawny nie może odnieść korzyści z nadużycia prawa ani niesłusznie się wzbogacić.

(¹) Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1 z 2003, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2008 r. — Fusco przeciwko OHIM — Fusco International (FUSCOLLECTION)

(Sprawa T-48/08)

(2008/C 92/74)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vincenzo Fusco (przedstawiciel: adwokat B. Saguatti)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Antonio Fusco International SA, Luksemburg, oddział w Lugano (Lugano, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 24 października 2007 r. i jej zmiana poprzez uznanie za zasadne odwołania wniesionego przez stronę skarżącą oraz uwzględnienie w konsekwencji wniesionego przez nią sprzeciwu,

— obciążenie OHIM i, w razie dopuszczenia do postępowania, interwenienta spółki Antonio Fusco International SA kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Sprzeciwów.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Antonio Fusco International SA, Luksemburg, oddział w Lugano

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy FUSCOLLECTION (zgłoszenie nr 1.503.366) dla towarów z klas 9, 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy (nr 727.375) i włoski (nr 489.262) znak towarowy „ENZO FUSCO” zarejestrowany dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 22 listopada 2007 r. w sprawie F-109/06 Dittert przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 lutego 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-51/08 P)

(2008/C 92/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Daniel Dittert (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie F-109/06 Dittert przeciwko Komisji i przekazanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania,

— obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja wnosi o uchylenie wyroku z dnia 22 listopada 2007 r. wydanego w sprawie F-109/06 Dittert przeciwko Komisji, w którym Sąd do spraw Służby Publicznej (Sąd) stwierdził nieważność jej decyzji przyznającej skarżącemu liczbę punktów pierwszeństwa niewystarczającą do awansowania w postępowaniu w sprawie awansu za 2005 r. i jej decyzji ustalającej listę urzędników awansowanych w tym postępowaniu w zakresie, w jakim nie zawiera ona jego nazwiska.

Na poparcie swego odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty odwoławcze.

Po pierwsze Komisja podnosi, że Sąd naruszył jej zdaniem art. 45 regulaminu pracowniczego w zakresie, w jakim nadał on udziałowi dyrektora generalnego w postępowaniu w sprawie przyznawania punktów nadmierną wagę ograniczając bezzasadnie uznanie organu powołującego wskutek stwierdzenia, że brak takiego udziału stanowi istotne naruszenie przepisów postępowania.

Po drugie Komisja twierdzi, że Sąd wkroczył jej zdaniem w uprawnienia organu powołującego z naruszeniem art. 45 regulaminu pracowniczego i wydał w stosunku do niej nakaz wykraczając poza swe uprawnienia do kontroli sądowej.

Po trzecie Komisja zarzuca Sądowi brak wystarczającego prawnego uzasadnienia stwierdzenia, zgodnie z którym przyznanie skarżącemu określonej liczby punktów pierwszeństwa przez Komitet do spraw awansu nie stanowiło odpowiedniego remedium dla uchybienia proceduralnego zakwalifikowanego przez Sąd jako „istotne” i polegającego na braku udziału dyrektora generalnego. Twierdzi ona, że Sąd oparł zaskarżony wyrok na zniekształconej zawartości protokołu z posiedzenia Komitetu do spraw awansu.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 22 listopada 2007 r. w sprawie F-110/06 Carpi Badía przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 lutego 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-52/08 P)

(2008/C 92/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: José María Carpi Badía (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie F-110/06 Carpi Badía przeciwko Komisji i przekazanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania,
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja wnosi o uchylenie wyroku z dnia 22 listopada 2007 r. wydanego w sprawie F-110/06 Carpi Badía przeciwko Komisji, w którym Sąd do spraw Służby Publicznej (Sąd) stwierdził nieważność jej decyzji przyznającej skarżącemu liczbę punktów pierwszeństwa niewystarczającą do awansowania w postępowaniu w sprawie awansu za 2005 r. i jej decyzji ustalającej listę urzędników awansowanych w tym postępowaniu w zakresie, w jakim nie zawiera ona jego nazwiska.

Na poparcie swego odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty odwoławcze identyczne jak zarzuty podniesione w sprawie T-51/08 P Komisja przeciwko Dittertowi.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 27 listopada 2007 r. w sprawie F-122/06 Roodhuijzen przeciwko Komisji, wniesione w dniu 8 lutego 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-58/08 P)

(2008/C 92/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Anton Pieter Roodhuijzen (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 27 listopada 2007 r. w sprawie F-122/06 Roodhuijzen przeciwko Komisji,
- oddalenie skargi A.P. Roodhuijzena,
- orzeczenie, że każda ze stron poniesie koszty własne w tej instancji oraz przez Sądem do spraw Służby Publicznej.